

לב יצחק חיים

פורים

בספר יובא ענין הבלבול והערבוב שיש בימנו בין צדיקים אמיתיים לאלו המתחזים ולמעשה הם שלוחי הבעל דבר, מזהו הברוך מרדכי ולחילופין מזהו הארור המן, עפ"י מה דאיתא בזהר הקדוש ובמדרשי חז"ל ובספרי תלמודי הבעל שם טוב הק' זי"ע שטרם ביאת המשיח יהיו רוב הרבנים מן הערב רב, וזהו ערוב גדול שסמ"ך מ"ם עשה חסידים לאלפים ולרבבות, ויהיה ניסיון גדול מאוד לדעת האמת לאמיתו מי הוא באמת הרב או הצדיק שהוא המן האמיתי ויש לומר עליו ארור המן, ולחילופין מיהו באמת הצדיק הקדוש האמיתי שהוא באמת ברוך מרדכי ויש לומר עליו ברוך מרדכי היהודי.
עוד יובאר בו סוד נפלא ונורא בביאור ארור המן וברוך מרדכי היהודי, ברוך מרדכי בגימטריה 502 כמנין בשר ארור המן גם כן בגימטריה 502 כמנין בשר ה' אופנים בביאור עניני ארור המן וברוך מרדכי

חלק א **אור הזוהר 357 * כסלו תשע"ד**
מפעל הזוהר העולמי
 בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911
 גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש

קונטרס דברי תורה לפורים

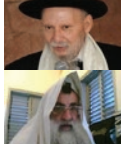
ביאור נפלא על מה שאומרים ברוך מרדכי וארור המן

ברוך מרדכי בגימטריה 502 כמנין בשר
ארור המן בגימטריה 502 כמנין בשר

בגמטריה 52 וצריך ביאור, ואפשר לפרש בהקדם מה שכתב בספר אמרי צדיקים, דברי גאונים (עמוד ה'), דאם השוחט כשר אליהו הנביא בעיר, שוחט רע מלאך המות בעיר, אם השוחט ירא שמים כדבעי, אז אליהו הנביא בעיר, ואם אינו כהוגן רח"ל, אז להיפך מלאך המוות בעיר, ובס' אור ישראל בהפתיחה פירוש בזה דבר נפלא מה שאמרו חז"ל כלבים שוחקין אליהו בעיר, כלבים בוכין מלאך המות בעיר, דהיינו כשהשוחט ירא שמים אז הכשרות לאכילה והטריפות להכלבים שזה מנת חלקם כמו שנאמר "לכלב תשליכון אותו", ועל כן שוחקין, ולכן הרי לך סימן שאליהו בעיר, כיון שאכילת הבשר כהוגן, אבל אם השוחט מתנהג ח"ו שלא כהוגן ומאכיל נבילות וטריפות לעם ישראל חס ושלום, אז גוזל חלק הכלבים ועל כן הם בוכין, ואז מלאך המות בעיר, חס ושלום.

ה' אופנים על ארור המן וברוך מרדכי
ביאור נפלא בנוסח שושנת יעקב שאומרים ברוך מרדכי - ארור המן, כי ברוך מרדכי בגימטריה 502 כמנין בשר, וארור המן גם כן בגימטריה 502 כמנין בשר ויש להבין ביאור העניין. ישנו קשר מסוים בין הבשר והארור ולחילופין הברוך, ויתכן לבאר העניין בטוב טעם בכמה אופנים:
אופן א: יתכן לפרש בסייעתא דשמיא, בדרך רמז כי התורה הקדושה מרמזת לנו שישוד כל החיים הוא הבשר שאם נזהרים בכשרות ה"בשר" כדבעי אז יהיה ברוך מרדכי היהודי היהודי וכל היהודים יתברכו. אבל אם חס ושלום ה"בשר" אינו כשר כדבעי יהיה ארור המן שחס ושלום המן יהיה לו הכוח לשלוט על היהודים.
אופן ב: אפשר לפרש גמטריה הנ"ל בהקדם, דהנה אליהו בגימטריה 52 - ולהבדיל כלב גם כן

א) כדאיתא במגילה (דף י"ב): לכן אומרים "ברוך מרדכי היהודי" כי בזכות היהודים ניצלו מגזירתו של המן, שמרדכי נזהר שהיהודים לא יכשלו במאכלות אסורות, ולכן ישב בשער המלך לשמור שאסתר לא תאכל אוכל שאינו כשר. ולכן אומרים ארור המן אשר ביקש לאבדי כי הוא האכיל את בני ישראל במאכלות אסורות, ועל ידי כך היה לו את הכוח לגזור על

הוא אם אוכלים בשר כשר אז יהיה ממילא ברוך מרדכי כי צד הקדושה גוברת, ואם הבשר אינו כשר ואוכלים טריפות אז הקליפה גוברת ויצטרכו לומר ארור המן, כי המן יהיה הראש, ולו יהיה כל הכוח לגזור גזירות חס ושלום, ומה שאומרים ארור המן לבד לא יעזור עד שיתקנו את הבשר שיהיה כשר, ויאכלו בשר כשר.

אופן ג: אפשר לפרש, שהעיקר תלוי בכשרות הבשר אם הרב הוא כשר ומעמיד שוחט כשר אז אומרים ברוך מרדכי וזהו סובב על הרב המכשיר דהרב הוא בבחינת מרדכי שהיה יושב בשער המלך ונזהר שלא יאכלו ישראל נבילות וטריפות, ואם הרב אינו משגיח על השוחט כראוי וסומך עצמו על חזקתו (שהחזקה הוא שהשוחטים מאכילים טריפות לישראל, כי לא נותנים להם

אופן לשחוט כהגון, וכל הסיסטם של השחיטה אינו כשירה, ואפילו השוחט ירצה לשחוט כשר אינו יכול, כידוע להרוצים לידע) הוי הרב בכלל מאכיל טריפות לישראל וכמו שכתוב בספר "שערי תשובה לרבינו יונה" זצ"ל וזה לשון קדשו: אם הרב אינו משגיח על השו"ב כראוי וסומך עצמו על חזקתו הוי הרב בכלל מאכיל טריפות לישראל חס ושלום ונתפס בעונו, עד כאן לשון קדשו. ואז אומרים על אותו הרב (שהוא המן והוא מן העירוב רב) ארור המן דהיינו שמאכיל טריפות כהמן, ומביא חס ושלום גזירות רעות על עם ישראל כהמן כמו שכתוב בספר שו"ת מראה יחזקאל האחרון (להגאון הצדיק מהרי"ח אבדק"ק גלינא זצ"ל סימן מ"ג) וז"ל: כי בעינינו ראינו את כל הגזירות קשות ורעות המתרגשות לבא בעולם הוא בעונותינו הרבים רק למען העון הזאת עכ"ל.

וכמו שכתוב בספר "טיול בפרדס" (מערכת שחיטה של רבה של שאמלוי זצ"ל) **אני בטוח שזה מה שגוזרים גזרות נגד השחיטה, בזמננו זהו רק בגלל זה שלא בדקו טוב את השוחטים, כמו שצריך, עכ"ל.** ועל כן אומרים על הרב המכשיר הזה שמכשיל את ישראל בנבילות וטריפות ארור המן דהיינו שמאכיל טריפות כהמן, ועל ידי זה מביא גזירות רעות על עם ישראל כהמן חס ושלום. ולכן נקרא הרב המכשיר או הרב המתיר לישראל לאכול טריפות ואינו מוכיח להם נקרא ארור המן שהוא בא מן העירוב רב והוא המן האמיתי שמאכיל לעם ישראל חס ושלום דברים שאינם כשרים.

אופן ד: אפשר לפרש בסייעתא דשמיא בדרך רמז כי התורה הקדושה מרמזת לנו יסוד נורא ונפלא לדעת איך שכל אחד ואחד יכול למדוד בקלות (הסימן האמיתי) את הרבנים והצדיקים אם הם באמת צדיקים אמיתיים ששייכים להקדושה בבחינת: ברוך מרדכי היהודי, ומי הם באמת צדיקים ששייכים לערב רבי

והנה בפרשת בשלח כתבתי בביאור הכתוב מלחמה לה' בעמלק מדר דר, והנה איתא בזהר הקדוש על פסוק זה (דף ס"ו) מלחמה לה' בעמלק מדר דר, אמר ר' יהודה בכל דרא ודרא בכל דרינ דאתיין לעלמא לית לך דר דלית בהו מההוא ורעא בישא וקבי"ה אגח בהו קרבא, רבי יצחק אמר ועלייהו כתיב יתמו חטאים מן הארץ, עיי"ש.

עוד איתא בזה"ק (ח"ב דף קכ:) דערב רב אינון יין דנתנסך לעכו"ם, ומנהון משומדים מינים ואפיקורסים משומדים לעבירות שבכל התורה כולה.

ובספ"ק אור החמה (פ' נשא בשם הרמ"ק) כתב וז"ל, הערב רב הם גויי הארץ נשמת החיצונים. ושם (על זוה"ק משפטים דף ק"כ ע"ב) וז"ל

ובזה אפשר לפרש מה שכתבנו לעיל פתח מאמרנו: דהנה אם הבשר כשר ועם ישראל אוכלים בכשרות ובהידור רב, אזי זוכים שאומרים רק ברוך מרדכי ואלהיו הנביא בעיר וכלבים צוחקים (כי היהודים לא אוכלים את הטריפות חס ושלום, והכלבים מקבלים את כל הטריפות, כאמור). ואין אנו צריכים לקלל את המן כי אין לו שום שליטה על היהודים ואז זוכים שמרדכי היהודי משנה למלך אחשוורוש וגדול וכו' דורש טוב לעמו ודובר שלום לכל זרעו. אבל אם חס ושלום הבשר אינו כשר ואוכלים טריפות אז אנו צריכים לומר ארור המן שגם כן בגימטרי' בשר, ואז הכלבים בוכים (כי היהודים אוכלים את הטריפות, במקום ליתנו להכלבים, וגוילים מהכלבים את הטריפות ומפני זה בוכין הכלבים) ועל כן מלאך המות בעיר חס ושלום.

וידוע דהמלאך המות הוא הסמ"ך מ"ם ואין לו זמן לעבוד בריטעיל ונעשה חכם ונעשה האלסעילער, וכל תכסיסי מלחמה של הסמ"ך מ"ם הוא, שמעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דיליה שהבשר לא יהיה כשר, וידוע שמערמת הסמ"ך מ"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דילי' ועל ידי זה רח"ל הכל ברשתו. וראה מה שכתב בעל "תולדות יעקב יוסף" (פרשת נשא בד"ה העולה) וזה לשון קדשו: עתה התחכם היצר הרע שלא יצטרך לילך ולפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד, רק יחיד אשר רבים נכשלים בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר מסיטרא דיליה המאכיל טריפות לרבים וכולם נלכדו ברשתו, עיי"ש. ועל ידי זה מעבירים על הדת ונעשים אפיקורסים כמו שכתב מרן הדברי חיים בשו"ת (יו"ד חלק א' סי' ז): שעי" שוחטים שהיו קלים, הרבה קהילות התקלקלו בגרמניה, ועזבו את דרך היהדות רח"ל (עיי"ש באריכות).

וכן כתוב בתבואת שור: שהשוחט חייב להיות ירא שמים מרבים, שיראת שמים יהיה ניכרים על פניו, ואם לא אז הוא מתקלקל יותר ויותר, וממילא הוא מקלקל גם אחרים האוכלים משחיטתו, הם מתמלאים מטומאה עד שהם הופכים לאפיקורסים. (טיול בפרדס" מערכת שחיטה של רבה של שאמלוי זצ"ל).

עוד אפשר לפרש בסייעתא דשמיא, דהנה כתוב בשלחן ערוך: "חייב אינש לבסומי בפורי' עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי", וצריך ביאור מה יהיה כבר אם יאמרו ארור מרדכי וברוך המן, אתמהא, ואפשר לבאר, דהנה אם שותים כל כך הרבה יין, אז נכנס יין ויצא סוד כי סוד בגימטרי' יין ואם שותים כל כך הרבה זוכים ורואים שאין נפקא מינה איך שאומרים ארור המן או ברוך מרדכי כי העיקר

וצריכים להתרחק מהם כמטחויי קשת. ולכן ימי הפורים לא יבטלו כי כל יסודי הדת תלוי בזה אם אוכלים כשר או חס ושלום דבר שאינו כשר.

כמו שאנו רואים לעיל שכל הצדיקים הקדושים עוררו ולחמו מלחמת ה' במסירת נפש נגד השוחטים של הערב רב שהאכילו את עם בני ישראל בנבילות וטריפות, וכמו כן אנו רואים במאות ספרי שאלות ותשובות איך שכולם עוררו בזמניהם על אכילת נבילות וטריפות.

ג) ראה מה שכתוב בזהר הקדוש ובאור החמה, כי לפני ביאת המשיח יהיו רב הרבנים ומנהיגי ישראל מהערב רב רח"ל. (ולפי זהוהוה אנו רואים בבירור לאיזה סוג הרב הקל הזה שייך).

שהם באמת ארור המן שצריכים להתרחק מהם כמטחוי קשת, והסימן בזה הוא כך: ברוך מרדכי היהודי: אם הוא בבחינת ברוך מרדכי שהוא בגימטרי' 502 כמנין בשר, אז הוא

מעורר וצועק על האנשים לעשות תשובה ושלא יאכלו בשר, מפני שהבשר אינו כשר ואינו מנוקד כהוגן, כמו שאמרה אסתר: "לך כנוס את כל היהודים ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים" ולפיכך קבעום למשתה ויום

כל זמן שתוכחה בעולם ברכה בעולם וכו' (תמיד כ"י ע"א) ור"ל שגורם שפע כנ"ל, וכמ"ש בתיקונים (תיקון מ"ד) יעו"ש."

"ובזה יובן חסד ואמת נפגשו, ר"ל כשעושיין להשפיע זה לזה החכמים מקבלין חסד מהעושר והעשירים שומעין חכמה ומוסר הנקרא אמת מהחכמים שהוא עיקר התכלית כמ"ש חסד ואמת מן ינצרוהו כנ"ל, אז גורמים לייחד ב' מדות הגורמין שפע וברכה בעולם, וזהו צדק ושלוש נשקו" וכו'.

"ובזה יובן דברי נעים וזמירות ישראל בפתח דבריו, למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק יתיצבו מלכי ארץ וגו' ור"ל שלא אמר זה דרך תרעומות להתרעם למה רגשו וכו' רק שאמר דרך מוסר לעמו ישראל בטוב טעם ודעת להבינם למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק להתעולל עלילות בריק והבל על בחירי אומה ישראל, כאשר באזנינו שמענו עלילות שונאינו בכמה מיני תחבולות אין מספר להעלותן אשר האומות מעלילין והם המוני האומות הנקראים גוים שרגשו וגם השרים של המדינה מאומות העולם הנקראים לאומים יהגו ריק, היאומן כי יסופר להאמין מחכמי אומות העולם על דברי הבל וריק כזה, אבל זה נמשך מצד כי יתיצבו מלכי ארץ מאן מלכי רבנן (גיטין ס"ב ע"א) שמעמידין על פי השר שארץ שלו, וזה שנצב לרב שנקרא מלך על פי מלכי ארץ שהארץ והעיר שלו אחר חורבן נבית [ותיבת מלכי שמשם כאן ולכאן] ויתיצבו מלכי ארץ ורוזנים שהם המנהיגים של הרב הנ"ל נוסדו יחד על ה' ועל משיחו, כי מיד יועצים עצות על ה' בענין מאכלות אסורות להעביר שוחטים טובים ולהעמיד רעים לפי רצונו וכיוצא בזה לפי מה שראתה עיני ועל משיחו שהם הלומדים העוסקים בתורה ועבודה איך לגרשם מהעיר ולבטל מנין שלו יעשו כעובדא דאחו המלך שאחו בתי כנסיות ובתי מדרשות ואמר אם אין חכמה אין הקב"ה משרה שכניתו בישראל שנאמר חתום תורה בלימודי וכו' (ישעיה ח), ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו, ור"ל כי עצתם איך להשליך עבותות האהבה שבינם לבינו ית' ע"י שיש להם מקום מיוחד להתלמד ולהתפלל ולהסיר מוסרותימו שע"י תורה ומוסר כולם נכנעים לפניהם ולהסיר עול מעלינו זהו תוכן עצתם."

"והנה באלו יש ב' תבות כנ"ל שיש יראי השם לשם שמים וכנ"ל, ובוזה אמר יושב בשמים ישחק ר"ל כי זה שהוא ברום המעלות בשמים שכבר נתקשר באהבה ית' גם עתה ישחק וישמח ולא יחוש כלל לעצתם, משא"כ אד' ילעג למו, כי כת ב' הנ"ל שהי' במדרגה תחתונה הנק' אד' כנודע שלא היה לשם שמים רק ליתול את השם שהוא מחסידי ארץ, וכעת שרואה שיועצים עליהם הרוזנים וכו' מיד הוא עצמו ילעג למו על היראים כדי שלא ימצא בו שום דבר מחסידים שלא ילכד בעצת רוזנים, וזה הוא השמירה של מעלה לבל יכנס פנימה כל מי שיהי' כי מי שאינו הגון אז ידבר אלימו באפו ובחרונו יבהלמו כדי שיהיו נרפים מהתורה והעבודה לכוונה הנ"ל, אבל ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי, ור"ל שדוד אמר על עצמו ואני שעמדתי בנסיון כל הבזיונות והשפלות וכעת אני נסכתי מלכי שאינו נצב ממלכי ארץ עפ"י השררה רק ואני נסכתי מלכי שהוא אלקי עולם ה' על ציון הלומדים המצוינים בהלכה שעיקר מלכותי ונסיכותי הוא על הלומדים העוסקים בתורת ה' ועבודתו כמ"ש חבר אני לכל אשר יראוך וכו' (תהלים קי"ט) ועל זה הוא סמוך לשון חיבור כמו ועליו מטה מנשה (במדבר ב') כי הם נטורי קרתא (פתיחתא דאיכ"ר א) וא"צ לומר שלא לגרשם מהעיר רק שהם עיקר ממלתי. וגם על הר קדשי שהם ראשי קציני אלופי ישראל שהם נקראים הר והם גורמים קדושתו כמ"ש (דברים ב') ויהי כאשר תמו וידבר ה' אלי שאין קדושתו שמו על נביאים כי אם בזכות ישראל ומה שהעמיד ית' אותי לנסיך ומלך הוא בזכות ישראל שהם נקראין קודש ישראל לה' ראשית תבואתו (ירמיה ב') וחס על כבודם שיהיה להם רועה נאמן לבל יגיס דעתו עליהן כמו שאמרו (יומא כ"ב ע"א) אין ממנין פרנס על הציבור אלא אם כן קופה של שרצים תלויין אחוריו", עכ"ל"ה הנוגע לענינינו.

רואים אנו ג"כ מדברי התולדות יעקב יוסף שהצדיקים ועובדי ה' יושבים בעניות ובדחקות משא"כ אותם שדורשים רק כבוד עצמם יושבים על מי מנוחות ולא חסר להם כלום וכנ"ל.

מלחמה לה' בעמלק שהם ערבוביא בישא שכולם נתערבו אלו באלו וזרע עמלק נתערב בהם ויש רשעי ישראל שהם נחשבים מכולם שהם פריצי ישראל מהרסיך ומחריביך ממך יצאו וכו'.

ובבני יששכר (מאמרי חודש אדר) כתב, תבות הערב רב אשר בקרבנו הם יושבים, מינים מוסרים אפיקורסים, הן המה משרש עמלק הדעת דסטרא אחרא ער"ב ר"ב גימטריא דע"ת כאשר תראה בדורות הללו אשר בעוה"ר נתרבה האפיקורסות, וגם אותן דקיימין כלי חמס על ישראל לפשוט את עורם מעליהם בעצות רעות בחוקים לא טובים וד"ל, ע"כ. ועיין בספה"ק תולדות יעקב יוסף פרשת נשא.

ובזוהר חי פרשת בראשית (דף ק"א) כתב וז"ל, ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם הם מערב רב, ע"כ.

ובספר דברי חיים בהשמטות לפרשת ויקהל כתב וז"ל, דלפני ביאת המשיח יהיו רוב הרבנים מהערב רב כו', וז"ל הדברי חיים שם: כי ישראל בעצמן קדושים אך הערב רב כל חסדים דעברי לגרמיהו עבדו כנראה בעליל שהרבנים והחסידים והבעלי בתים שבורד המה בעוה"ר רובן מערב רב ורוצים לשרור על הציבור וכל מעשיהם רק לגרמיהו לקבל כבוד וממון ולכן אין להתחבר רק אם עובדים באמת שמוסרים נפשם לד' לא לקבל שום תועלת לעצמם, ע"כ עיי"ש עוד.

ונמצא מכל זה דברים נוראים, דרוב הרבנים ובעלי בתים הם של הערב רב, וצריכים ללחום נגדם במלחמה גדולה, ובעוה"ר לא די שאין נלחמים נגדם אלא הרבה אנשים יש להם קשר אתם ובונים להם בנינים ופלטרין גדולים, ונותנים להם ממון כסף רב, ויש להם שם כבוד ויקר וגדולה, והצדיקים האמיתיים המקושרים לה' יושבים בעניות ל"ע וא"א להם לפעול ולעשות לצרכי שמים כראוי, להרבות פעלים לתורה וליראת שמים.

ועל פי זה אפשר להבין מ"ש בספה"ק היכל הברכה (בפרשת ואתחנן הנ"ל על פסוק הטיבו וגו') וזה לשונו: "ואני תמהתי על בעלי בתים הכשרים למה ישנו כל הלילה ויבלו ימיהם בהבל, למה לא יעמדו באשמורת לומר תהלים וחצות כפי חכם ואחר כך ילכו להתפלל מלה במלה בכוונת הלב, כל חד כפום שיעור דיליה, ואם הוא בר הכי ללמוד על כל פנים משניות, למה ימנע עצמו מזה ולומר איוה דפין מן הזוהר הקדוש כי כל דיבורים אלו הם קישוטי הנפש חיים לנפשו, למה לא ילחם עם חלק הרע שבנפשו המונע אותו בחכמות זרות ואם התחלה יהיה לו קשה שלא יטעום אלא מרירות, טופו יהיה לו אור וחיות ומתיקות וחיים לנפשו בזה ובבא וכו'. ואם יסמוך בעל הבית הכשר שהוא מתומכי התורה בוודאי אין דבר גדול בעולם מן מי שהוא תומך התורה אבל זעירין אינון, ועוד שיש הרבה טועין ומטעין ואם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם, והרבה צריך בקשות ורחמים בבכיה שיזכה לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת וצדיק, ולזה לא יזכה אלא על ידי זכיות הרבה ותפלות ותחנונים כי מן השמים אין נותנים שום דבר קדושה ומצוה אלא על ידי זכות הקדום וטורח ובקשות ותפלה" ע"כ.

והכוונה במ"ש ואם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם, י"ל ג"כ כנ"ל, דיכול להיות שהוא תלמיד חכם אבל עדיין יכול להשתייך ח"ו לכת הערב רב והסטרא אחרא רח"ל, וע"כ צריך לזה זכיות הרבה ותפלות ותחנונים שיזכה לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת וצדיק, וד"ל.

וכמה נוראים הדברים שכתב בספה"ק תולדות יעקב יוסף (פרשת נשא, ד"ה העולה) וז"ל:

"העולה מזה דראוי העושר לילך אל החכם לקבל ממנו חכמה כמו שהחכם הולך אצל העושר לקבל ממנו חסד מעשורו כי זה תכלית הבריאה כמ"ש במדרש (שחר טוב) (תנחומא משפטים ט') על פסוק ישב עולם לפני אלקים ר"ל שאל שיהיה כולם שוין בעושר וחכמה שלא יצטרכו לקבל זה מזה, והשיבו רוח הקודש אם כן חסד ואמת מן ינצרוהו, כי במה יזכה זה עם זה, משא"כ עכשיו החכם מקבל חסד מהעושר והעושר מקבל מן החכם תורה וחכמה הנקרא אמת, ובשכר שמשפיעים זה לזה בחכמה ובעושר כך מלמעלה יורד השפע וכמ"ש בשי"ס ולמוכיחים יונעם ועליהם תבוא ברכת טוב,

טוב לזכור את עיקר הנס. ולכן אומרים "ברוך מרדכי היהודי" כי בזכותו היהודים ניצלו מגזירתו של המן, הוא נזהר שהיהודים לא יכשלו במאכלות אסורות, ולכן הוא ישב בשער המלך לשמור שאסתר לא תאכל אוכל שאינו כשר.

ארור המן אשר ביקש לאבדי: ומי הם הצדיקים (שנקראים בעקבתא דמשיחא צדיקים) ששייכים באמת לערב רב והם באמת לא רק ארור המן רק הם מה"המן" האמיתיים, וצריכים להתרחק מהם כמטחוי קשת, והסימן בזה הוא כך: שהצדיק הזה הוא יושב ולומד ומתפלל ואינו מוכיח את אנשי דורו ואינו רב את ריב ה', (כמו שכתב הרמב"ם (הלכות סנהדרין פרק כ"ד הלכה ה', ועיין שער ועונש פרשת נשא דף ק"ו, ועיין עוד שם) וכמו שכתוב בכתב סופר (שאלות ותשובות אבן העזר סימן מז) וז"ל: מי שיושב על כסא הרבנות לא יחוס על עצמו, רק על כבוד ה' יהיו עניניו ולבו תמיד). ולא רק שלא איכפת לו כלום אם הבשר כשר או אינו כשר, אלא גם יאמר "הבשר הזה הוא בודאי כשר, הלא יש להם ההכשר מרב הגדול הזה, או הבית דין הגדול הזה! והכל בחזקת כשרותי", על אף שידוע האמת שהרבה רבנים יצאו וצעקו שיש בעיות גדולות בהכשרות (וכל זה היה כתוב בספרים ובכל העיתונים ובטעיפס) ושהרבנים אינם נאמנים כלל על פי ההלכה, ואם ישאל השואל מדוע?

התשובה לכך היא: כי הם מקבלים מיליוני דולרים על ההכשר והשוחד יעוור עיני חכמים, אז תדעו נאמנה כי הרב או הצדיק הזה שייך כולו להערב רב והוא ארור המן האמיתי כמו שאיתא במסכת מגילה (דף י"ב), לכן אומרים ארור המן אשר ביקש לאבדי כי הוא האכיל את בני ישראל במאכלות אסורות, ועל ידי כך היה לו את הכוח לגזור על היהודים גזירות קשות, וכמו שכתוב בב"ח (אורח חיים סימן תר"ע) וזה לשונו: בפורים היתה עיקר הגזירה לפי שנהנו מסעודתו, על כן נגזר עליהם להרוג ולאבד את הגופים שנהנו מאכילה ושתיה של איסור ושמחה ומשתה של איסור. ולכן הוא ארור המן שהוא גם כן בגימטרי' 502 כמנין בשר, כדי לדעת הסימן בקל, ולזה זוכים רק בפורים אם שותים יין נכנס יין יצא סוד שהוא ה"המן" האמיתי, וצריכים להתרחק מהם כמטחוי קשת. ואם יודעים הסוד הזה כי בשר בגמטרי' 502 יודעים תיכף ומיד מי הוא הרב הזה מסטרא דקדושה או חס ושלום מסטרא אחרא, ולכן ימי הפורים לא יבטלו כי כל יסודי הדת תלוי בזה אם אוכלים כשר או חס ושלום דבר שאינו כשר.

אופן ה: עוד אפשר לפרש שהעיקר תלוי בקדושת הבשר אם הרב הוא כשר ומעמיד שוחט כשר

אז אומרים עליו ברוך מרדכי וזה סובב על הרב המכשיר דהרב הוא בבחינת מרדכי שהיה יושב בשער המלך ונזהר שאסתר לא תאכל טריפות כמו שכתוב באזהרות מהרצ"א: שרוב השוחטים במדינה של יראים ושלמים מאכילין נבילות וטריפות, והם הם הגורמים חלאים רעים, וז"ל: לבי ככנור יגהה בראותי המכשלה הגדולה בעסק השוחטים ובודקים כמעט לא נשמע כזאת בשום מדינה. והאמת אגיד אשר עיני ראו כמעט רובם ככולם האכילו נבילות וטריפות לישראל כל השומע תצילנה שתי אזניו.

פקחו נא וראו זה כמה שנים בעונותינו הרבים מכה מהלכת במדינה זו חולאים רעים ונאמנים חולי מעים, השם יתברך ישמור שארית ישראל, ולמה לא תבינו שזה עבור שמכניסין דברים אסורים לתוך מעיהם וכו' (אזהרות מהרצ"א מדינוב זצ"ל).

והרב ה"המן" הזה אף על פי שהוא לא שוחט, ולא סוחר - אף על פי כן הוא נקרא מאכיל נבילות וטריפות כמו שכתוב בספר דעת תורה (ס"א א' אות י"ב) הוא מצטט בשמו של השערי תשובה לרבינו יונה, שאם הרב המכשיר לא נזהר על השוחט כפי שצריך לשמור ולהזהר, הוא נחשב כמו מאכיל טריפות לישראל ח"ו עיי"ש, (ועי' שו"ת חת"י י"ד ס"י י"ג ובספרי שו"ת זבחו זבחי צדק באורך גדול).

ולא די זה שאם הרב אינו כשר ומעמיד שוחט שאינו כשר אז אומרים עליו ארור המן וזה סובב על הרב המכשיר (או הרב שאינו מעורר את אנשיו על ענין כשרות הבשר) דהרב הוא בבחינת המן שמאכיל לעם ישראל טריפות גם אסור לילך על הלוי' שלו ולהתעסק בקבורתו: כמו דאיתא בטבח שהאכיל נבילות וטריפות מת במיתה משונה וכלבים לקו דמו, כדאיתא בירושלמי וזה לשונו: מעשה בטבח בציפורין שהיה מאכיל לישראל נבילות וטריפות, פעם אחת שתה יין ערב שבת עלה לגג ונפל ומת והיו כלבים מלקקין דמו, שאלו לרבי חנינא אי מותר להעביר המת משם, אמר להם כתיב ובשר בשדה טריפה לא תאכלו לכלב תשליכון אותו, וזה הי' גוזל הכלבים ומאכילין לישראל ועל כן הניחו אותו שם כי משלהן אוכלין (ירושלמי תרומות פ"ח ה"ג, ילקוט פרשת אמור). וכן נפסק בהגהות אשר"י שמוכר טריפות ומת בלי תשובה אין מתעסקין בקבורתו, וזה לשונו: המוכר טריפות בחזקת כשרות ומת בלי תשובה אסור להתעסק בקבורתו (הג"ה אשר"י פרק גיד הנשה סי' ט"ז). ואם רוצים לדעת מה יהיה עם הרב הצדיק הזה לאחר פטירתו ובמה יגולגל אפשר לראות המעשה נורא שאירע בסלאווקיי מקצב שהיה מאכיל טריפות.

צאן מרעיני אדם אתם ולית לון יכולת למעבד טיבו עם ת"ח, ואנשי חיל ויראי חטא מסובבים מעיר לעיר ולא יחוננו, ומחרימין ערב רב בינייהו ולא יהיבין לון באתרין סגיאיין אלא דבר קצוב דלא יהא תקומה לנפילו דלהון ואפי' חיי שעה, וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצערא בדוחקא ביגונא חשיבין ככלבים, בניס המסולאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש בראש כל חוצות, דלא אשכחו אכסניא בינייהו, ואינון ערב רב אינון עתירין בשלוה בחדווא בלא צערא בלא יגונא כלל, גולגלין מארי שוחד דאינון דיינין רישי עמא, כי מלאה הארץ חמס מפניהם, עלייהו אתמר היו צריה לראש, באומאה עלך זמנא תניינא, ע"כ.